ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κῶν παραγόντων συνεφώνησεν εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ὀρόφων εἰς 7 καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ζωνῶν, ἡ τελικὴ ἔκτασις τῶν ὁποίων θὰ προσδιωρίζετο κατόπιν νεωτέρας συσκέψεως εἰς τὸ ὑφυπουργεῖον καὶ μετὰ προηγουμένην αὐτοψίαν τοῦ Πολεοδόμου τοῦ Ὑπουργείου κ. Ρογκάν, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, κατῆλθεν ἐνταῦθα τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην καὶ ἀνεχώρησεν τὴν ἑπομένην ἡμέραν ἀφοῦ προέβη εἰς αὐτοψίαν τῶν περιοχῶν τῆς πόλεως»...

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΡΙΝΕΙ ΜΕ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΤΟΥ 1923!!!

ΔΕΝ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΕΞΕΛΙΞΙΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ!!...

Συνεχίζων ὁ κ. Γκολφινόπουλος, μᾶς λέγει τὰ ἑξῆς καταπληκτικά:

«Τὸ Ὑπουργεῖον ἐμφανίζεται ἐμμένον εἰς τὰς ἀπόψεις του περὶ χωρισμοῦ τῆς πόλεως εἰς τομεῖς, βασιζόμενον εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Νομ. Δ)τος Περὶ συχεδίων πόλεων, γωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπεται διὰ λόγους Ὑγιεινῆς, ἀσφαλείας, γενικῆς τῆς πόλεως οἰκονομίας καὶ αἰσθητικῆς ἡ ἐπιβολὴ οἰωνδήποτε ὅρων κατὰ τὰς ἐν γένει ἐργασίας δομήσεως καὶ περιορισμῶν ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν. Ἰσχυρίζεται δηλαδὴ τὸ Ὑπουργεῖον ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὰ σημερινὰ δεδομένα ἡ πόλις δὲν ἔχει προοπτικὴν ἀναπτύξεως εἰς τέτοιον βαθμὸν ὥστε νὰ γίνῃ τοιαύτης ἐκτάσεως ἀνοικοδόμησις, ὥστε ἡ πόλις νὰ παρουσιάζῃ ὁμοιομορφίαν εἰς τὰ ὕψη εἰς τὰ διάφορα σημεῖα της δέον νὰ ἐφαρμοσθοῦν περιορισμοὶ εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν. Ἡ κρίσις αὕτη ὄχι μόνον εἶναι αὐθαίρετος, ἀλλὰ ἀντιβαίνει σαφῶς εἰς τὴν ὑπάρχουσαν προοπτικὴν τῆς Βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῶν Πατρῶν, διότι εἶναι ἀκατανόητον, τουλάχιστον κατὰ τὴν ἐμὴν ἀντίληψιν, νὰ ἀγωνιζώμεθα διὰ τὴν ἐνταῦθα ἐγκατάστασιν βιομηχανικῶν μονάδων ἐὰν ἀντιστοίχως δὲν φροντίσωμεν διὰ τὴν στέγασιν τῶν εἰς ταῦτα ἀπασχολουμένων.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

Ἡ πόλις μας καίτοι θὰ εἶχε κάθε δικαίωμα διὰ πολλοὺς λόγους νὰ ζητήσῃ προνομιακὴν μεταχείρησιν ἔναντι τοῦ Κέντρου καὶ Θεσσαλονίκης ἀπὸ πολεοδομικῆς πλευρᾶς, ἐν τούτοις, ὡς λέγει ὁ κ. Γκολφινόπουλος, πρέπει νὰ ἀξιώσῃ τουλάχιστον ἴσην μεταχείρισιν μὲ τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην. Καὶ εἰς τὰς τρεῖς ὡς ἄνω πόλεις τὸ μέγιστον ὕψος ὀρόφων εἶναι ἐννέα ὄροφοι καὶ τὸ ποσοστὸν τοῦ ἀκαλύπτου χώρου εἰς τοὺς περισσοτέρους τομεῖς 20 καὶ 25% εἰς τὰ μὴ γωνιαῖα οἰκόπεδα καὶ 10 ἕως 15% εἰς τὰ γωνιαῖα. Δὲν εἶναι ὅθεν κατανοητὸν διατὶ εἰς Πάτρας νὰ ἰσχύσουν δυσμενεῖς διατάξεις δι' ἀνοικοδόμησιν μέχρι 7 ὀρόφων καὶ ἀκάλυπτος χῶρος 30%.

ΕΙΣ ΟΥΔΕΜΙΑΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΝ ΠΡΟΕΒΗ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΙΣΜΟΥ

Πρέπει νὰ γίνῃ κατανοητὸν ὅτι δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται παραχώρησις ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου ἡ αὔξησις τῶν ὀρόφων ἀπὸ 6 εἰς 7. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑφίσταται καὶ ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ, κατὰ τὸν ὁποῖον εἰς κεντρικὸν τμῆμα τῶν πόλεων ἐν γένει καὶ ἐπὶ ὁδῶν πλάτους 8 ἢ πλειόνων μέτρων ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κατὰ τὴν πρόσοψιν ἑνὸς ὀρόφου ἐπὶ πλέον τῶν κατὰ μέγιστον ὅριον ἐπιτρεπομένων ὀρόφων. Εἶναι λοιπὸν σαφὲς ὅτι ἡ δῆθεν παραχώρησις τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ὀρόφων ἀπὸ 6 εἰς 7 δὲν εἶναι κάτι τὶ τὸ ἐπὶ πλέον τὸ ὁποῖον προβλέπει, καὶ παραχωρεῖ ὁ Νόμος, ἀλλὰ τουναντίον οὐσιαστικῶς περιέχει περαιτέρω δέσμευσιν ἐκ τῶν σήμερον ἰσχυουσῶν διατάξεων. Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ ὁμιλοῦμεν περὶ παραχωρήσεων ὅταν εὑρισκώμεθα πρὸ δεσμεύσεων.

ΤΟ ΥΨΟΣ ΑΝΑΛΟΓΩΣ ΤΟΥ ΠΛΑΤΟΥΣ ΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ ΟΔΩΝ

Ἕνα ἄλλο σημεῖον, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Γκολφινόπουλος, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δοθῇ προσοχὴ ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν εἶναι ἡ ἄποψις τοῦ Ὑπουργείου, ὅτι ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ ὀρόφων κατὰ τομεῖς, θὰ ἰσχύσουν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Γεν. Οἰκ. Καν. κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ ὕψος τῶν οἰκοδομῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων ὁρίζεται ἀναλόγως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ. ἤτοι: κατασκευὴ μέχρι καὶ δύο ὀρόφων κατὰ τὴν πρόσοψιν ἐπιτρέπεται πάντοτε ἀσχέτως πλάτους ὁδοῦ, διὰ τὴν κατασκευὴν 3 ὀρόφων τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ πρέπει νὰ εἶναι 8 ἢ πλέον μέτρων, διὰ τὴν κατασκευὴν 4 ὀρόφων τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ πρέπει νὰ εἶναι 10,80 καὶ πλέον μέτρων, διὰ τὴν κατασκευὴν 5 ὀρόφων τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ πρέπει νὰ εἶναι 13,50 καὶ πλέον μέτρων καὶ τέλος διὰ τὴν κατασκευὴν 6 ὀρόφων τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ πρέπει νὰ εἶναι 16 ἢ πλέον μέτρων. Λέγοντες δὲ πλάτος ὁδοῦ εἰς μὲν τὰς τοιαύτας τὰς ἐχούσας στοὰς ἐννοοῦμεν τὸ ὕψος τοῦ πεζοδρομίου εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἑτέρου πεζοδρομίου, εἰς δὲ τὰς τοιαύτας ἄνευ στοῶν ἀπὸ τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς τῆς μιᾶς πλευρᾶς μέχρι τῆς οἰκοδομικῆς τῆς ἄλλης.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΚΑΙ ΑΔΙΚΟΥΜΕΝΟΙ

»Οὕτω ἀμέσως ἀντιλαμβάνεται κανεὶς τὶ καταστρεπτικὰς συνεπείας θὰ ἔχῃ διὰ τὴν πόλιν ὁ χωρισμός της εἰς τομεῖς. Δηλαδὴ ἐνῷ σήμερον χωρὶς ἡ πόλις νὰ ἔχῃ χωρισθῆ εἰς τομεῖς καὶ χωρὶς δῆθεν εὐεργετικὰς διατάξεις, οἰκόπεδον ἔχον πρόσοψιν π.χ. ἐπὶ τῆς Λεωφ. Γούναρη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Πλατ. Ὁμονοίας ἔχει δυνατότητα ἀνεγέρσεως ἀπ' αὐτοῦ 5ορόφου οἰκοδομῆς λόγῳ πλάτους ὁδοῦ, ἐν περιπτώσει διαχωρισμοῦ τῆς πόλεως εἰς τομεῖς θὰ ἔχῃ δυνατότητα μόνον δύο ὀρόφων, ἢ ἀκόμη οἰκόπεδον ἔχον πρόσοψιν ἐπὶ τῆς πλατείας Ὁμονοίας ἐνῷ σήμερον ἔχει τὴν δυνατότητα 6 καὶ εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις κατὰ τὰ ὡς ἄνω λεχθέντα 7 ὀρόφους, μετὰ τὸν διαχωρισμὸν θὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα μόνον ἐνδεχομένως διὰ 2 ὀρόφους ἐὰν ὁ τομεὺς οὗτος ὁρισθῇ διὰ διώροφα... Μὰ εἶναι σοβαρὰ πράγματα αὐτά...

ΔΩΡΟΝ ΑΔΩΡΟΝ ΤΟ ΥΨΟΣ

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν προνομιοῦχον λεγόμενον τομέα τῶν 7 ὀρόφων, μὲ τὰ προτεινόμενα μέτρα, δὲν πρόκειται νὰ ἀνεγερθοῦν ἐπταόροφοι οἰκοδομαί. Οὕτω, εἰς τὴν ὁδὸν Ρήγα Φερραίου, ἥτις ἔχει πλάτος 7,5 μέτρων, θὰ ἐπιτρέπεται, λόγῳ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων, νὰ ἀνεγερθῇ εἰς τὴν πρόσοψιν οἰκοδομὴ μὲ 2 ὀρόφους, ἀπὸ δὲ τὸν 2ον ὄροφον καὶ ἄνω θὰ πρέπει οἱ ὑπόλοιποι ὄροφοι νὰ γίνουν ἐν ἐσοχῇ, ἕκαστος δὲ ὄροφος ἐπιβάλλεται νὰ ἀνεγείρεται εἰς βάθος 2,5 μέτρων ἀπὸ τὸν ἑπόμενον, δηλαδὴ ὁ 7ος ὄροφος θὰ εὑρίσκεται σὲ βάθος 12,5 μ. ἀπὸ τῆς προσόψεως!! Εἶναι, ὅθεν, σαφές, ὅτι, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει οἰκόπεδον εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην νὰ ἔχῃ τέτοιο βάθος, ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀνέγερσιν ἑπταορόφου, πολλῷ μᾶλλον, ὅταν κατὰ τὴν πρόσοψιν θὰ ἔχῃ δικαίωμα μόνον 2 ὀρόφους καὶ τὸ ὑπόλοιπον θὰ μένῃ ἀνεκμετάλλευτον, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁμιλῶμεν, ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην θὰ ἀνεγερθοῦν ἑπτάοροφοι. Ἄρα καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν πλευρὰν ἡ λεγομένη αὔξησις τῶν ὀρόφων δὲν εἶναι πραγματικότης, λόγῳ τοῦ ἀνεφίκτου τῆς πραγματοποιήσεώς της. Οὕτω, καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔχομεν χειροτέρευσιν καὶ τῆς σήμερον ἀκόμη ὑπαρχούσης καταστάσεως.

Πρέπει νὰ τονισθῇ, ὅτι ὅταν λέγωμεν ἀριθμὸν ὀρόφων, ἐννοοῦμεν, ὅτι συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ ἰσόγειος ὄροφος. Δηλαδή, οὐσιαστικῶς, ἡ περιοχὴ τῶν λεγομένων διωρόφων θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ τὰ τυχὸν καταστήματα τοῦ ἰσογείου καὶ ἑνὸς ὀρόφου κατοικίας.

ΛΗΠΤΕΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

«Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἄποψιν — λέγει ὁ κ. Γκολφινόπουλος — τόσον ὁ Δῆμος, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ παράγοντες τῆς πόλεως καὶ τοῦ Νομοῦ, θὰ πρέπει νὰ ἐπιδιώξουν, κατ' ἀρχήν, τὴν καλυτέρευσιν τῶν ὅρων δομήσεως τῶν προβλεπομένων σήμερον ὑπὸ τοῦ Γεν. Οἰκ. Κανονισμοῦ καὶ νὰ ἀντιδράσουν ἀποφασιστικῶς εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν, ἥτις θὰ περιορίσῃ τὰ σήμερον ὑφιστάμενα δικαιώματα, τὰ παρεχόμενα παρὰ τοῦ Κανονισμοῦ τούτου. Θὰ πρέπει, δηλαδή, νὰ ἀποκλεισθῇ παντελῶς ὁ χωρισμὸς τῆς πόλεως εἰς τομεῖς, ὑπὸ τὴν μορφὴν ποὺ ἐπιδιώκει τὸ Ὑπουργεῖον. Ὁ τοιοῦτος χωρισμὸς θὰ ἀποτελέσῃ καταστρεπτικὴν τροχοπέδην διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς πόλεως. Θὰ πρέπει νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἀρξαμένην ἀπὸ ἔτους, ἔστω καὶ μὲ καθυστέρησιν, οἰκοδομικὴν δραστηριότητα εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, καὶ νὰ μὴ φέρωμεν προσκόμματα. Ὁ χωρισμὸς τῆς πόλεως εἰς τομεῖς δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς τελείως ἀπαράδεκτος.

»Θὰ πρέπει, ὡς τελευταῖον δῆμα ὑποχωρήσεως νὰ δεχθῶμεν τὴν διατήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ ὑφισταμένου Γεν. Οἰκοδ. Κανονισμοῦ διὰ χρονικὸν διάστημα τοὐλάχιστον 5 ἐτῶν, ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ γνωρίζουν ὅτι ἐνδεχομένη μεταβολὴ τοῦ ὑφισταμένου πολεοδομικοῦ καθεστῶτος δὲν πρόκειται νὰ μεταβληθῇ ἐνωρίτερον τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, ὥστε νὰ ἐνεργήσουν ἀναλόγως, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν φυσικὴν ἐξέλιξιν τῆς πόλεως εἰς τὰς διαφόρους περιοχάς της, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιβάλωμεν πολυόροφα εἰς τὴν Α' περιοχήν, ὅταν ἡ ζήτησις θὰ δημιουργήσῃ περιοχὴν πολυορόφων εἰς ἑτέραν, ἣν σήμερον δὲν προβλέπει τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπως, παραδείγματος χάριν, ἐνῷ σήμερον τὸ Ὑπουργεῖον συζητεῖ διὰ τὴν Ὄθωνος - Ἀμαλίας, αὔριον ἡ περιοχὴ τῆς ὁδοῦ Ἕλληνος Στρατιώτου νὰ ἔχῃ μεγαλυτέραν προτίμησιν διὰ πολυόροφα. Σαφὲς παράδειγμα ἂς ἔχωμεν τὴν ὁδὸν Φωκίωνος Νέγρη τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις ἀνεπτύχθη κατόπιν τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως τῆς στέγης μακρὰν τῶν πλατειῶν Συντάγματος καὶ Ὁμονοίας.

Παραλλήλως, θὰ πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἴση μεταχείρισις μὲ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀκάλυπτον χῶρον. Πρέπει νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι τὸ μέλλον τῶν Πατρῶν διὰ πολλοὺς λόγους εἶναι συνδεδεμένον μὲ τὴν μορφήν της ὡς βιομηχανικῆς πόλεως καὶ ὄχι ὡς κηπουπόλεως ἢ θερέτρου, ὡς τὴν φαντάζεται μὲ τοὺς περιορισμούς του τὸ Ὑπουργεῖον. Προσοχή, λοιπόν, μήπως τελικῶς μετατραπῇ εἰς παραγκούπολιν καὶ ὅλοι σπεύσουν πρὸς τὸν Ὑδροκέφαλον, τὸ λεγόμενον Κέντρον. Πιστεύω, ὅτι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὅλων τῶν συμπολιτῶν τὰ συμφέροντα εἶναι ἀλληλένδετα καὶ ὅλοι πρέπει νὰ κινηθῶμεν νὰ ἀποφύγωμεν τοιοῦτον ἀνοσιούργημα κατὰ τῆς πόλεως».

Τὸ θέμα, νομίζομεν, ὅπως τὸ παρουσίασε σαφῶς ὁ κ. Γκολφινόπουλος, ἔγινε καταληπτόν. Ἐξαρτᾶται, τώρα, ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς Πατρινοὺς νὰ δεχθοῦμε τὴν καταδίκην τῆς πόλεως ἢ ὄχι. Τὸν λόγον ἔχουν οἱ τὰ πρωτεῖα κατέχοντες καὶ τὰς εὐθύνας ὑπέχοντες.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΛΗΣ

Ἐκέρδισε 2'500.000 δραχ. μὲ τὸ Ἐθνικὸν

Ὁ τυχερὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Λαχείου κ. Ἰωάν. Γιαννουλάτος, ἔμπορος, ὁδὸς Ἀθηνᾶς 57, πα-

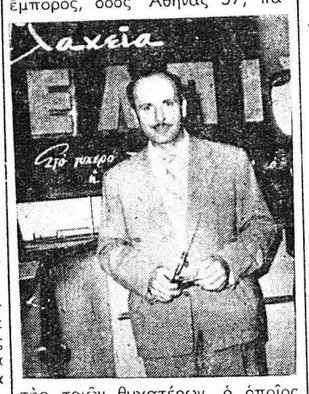

τὴρ τριῶν θυγατέρων, ὁ ὁποῖος ἐκέρδισε 2.500.000 δραχ. ὡς κάτοχος τῶν πέντε δεκάτων τοῦ πρώτου λαχνοῦ 62291.

Ὁ Ἀθηναῖος ὑπερτυχηρός, προσελθών, παρέλαβεν ἤδη τὸ κερδηθὲν ποσόν.

ΘΕΜΙΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ναι μόνον δικαστική, ἀλλ' εὐρύτατα κοινωνικὴ ἀρετή, κατὰ τὴν προσφυεστάτην ρῆσιν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «ἡ βασιλὶς τῶν ἀρετῶν ὁ θεμέλιος τῶν κατορθωμάτων, λιμὴν ὁ ἀκύμαντος, ἡ ἐν πολέμοις εἰρήνη, ἡ ἐν κλύδωνι γαλήνη». Πάντως, διὰ νὰ προσεγγίσωμεν τὸ καλὸν καὶ νὰ προσγειωθῶμεν πρὸς τὸ Δίκαιον «τραχεῖα καὶ δύσβατος καὶ ἱδρῶτος συχνοῦ καὶ πόνου πλήρης καὶ ἀνάντης ἡ ὁδός», κατὰ τὴν παροιμιώδη φρᾶσιν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ὅπως δήποτε, ἡ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων θὰ ἐμφανίζηται πάντοτε ἐν τοιούτῳ ἀγῶνι, ἐν τῷ ὁποίῳ εἰς προέχουσαν θέσιν ἐμφανίζεται ἡ Δικαιοσύνη.

Μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω ἐπιστολῆς τοῦ κ. Φλώρου διαμειφθέντων σχολίων, δὲν ἔκρινα ἀσκόπους καὶ τὰς ὀλίγας ταύτας ἄνευ ἀξιώσεων προχείρους γραμμάς, ἐπὶ πεντήκοντα ὁλόκληρα ἔτη ὡς δικηγόρος, ὡς Εἰρηνοδικειακὸς πάρεδρος καὶ ὡς ἀναπληρωματικὸν παρὰ Πρωτοδίκαις καὶ Ἐφέταις τῇ θέμιδι διακονήσας, ἁπλοῦς ἤδη εἰς τὸ περιθώριον μνήμων καὶ θεατής.

ΣΩΤΗΡ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Βιβλίου κλπ.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΝΙΚ. Α. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
Ἐπὶ πενταετίαν ἐκπαιδευθέντος ἐν Βοστώννῃ τῶν Η. Π. Ἀμερικῆς.
Εἰδικὸς χειρουργὸς ἐπὶ παθήσεων Στομάχου, Ἥπατος, Χοληδόχου, Ἐντέρων.
Εἰδικώτερον, ἐπὶ πάσης φύσεως Χειρουργικῶν παθήσεων τῶν Περιφερικῶν ἀγγείων, ἀρτηριῶν καὶ φλεβῶν.
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 52 — 3ος ΟΡΟΦΟΣ — ΤΗΛ. 55-02

ΗΡΧΙΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣΑ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΒΟΤΣΗ 35 (ΕΝΑΝΤΙ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑΓΩΓΩΝ) ΠΛΗΡΩΣ ΕΞΩΠΛΙΣΜΕΝΗ
ΚΛΙΝΙΚΗ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ καὶ ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΛΟΓΙΚΗ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΧΡ. ΣΟΛΩΜΟΥ
Ὀρθοπεδικοῦ χειρουργοῦ, ἀριστούχου διδάκτορος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διατελέσαντος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐσωτερικοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας καὶ μετεκπαιδευθέντος ἐν Ἀγγλίᾳ δι' ὑποτροφίας τοῦ Ε.Ε.Σ.

ΩΡΑΙΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ
ὑφαντές, δίφυλλες, πρὸς δρχ. 200. Στὸρ ὁλοκέντητα ἀπὸ δρχ. 250 καὶ ἄνω. Μεγάλη ποικιλία εἰς ὑφάσματα πήχεως διὰ κουρτίνες καὶ ντιβάνια.
«ΜΥΣΤΡΑΣ», ἔναντι κινηματογράφου «Ἰντεάλ», τηλέφωνον 25-28.

ΒΕΝΖΙΝΟΜΗΧΑΝΑΙ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΖΑΠ
ΑΝΤΛΗΤΙΚΑΙ - ΝΑΥΤΙΚΑΙ
Σ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΗΣ
Ἀγ. Ἀνδρέου 37

ΜΑΝΤΑΡΟΝΤΑΙ ΕΝΔΥΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΙΚΑ • ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
Μὲ ὅλους τοὺς ὅρους τῆς Γαλλικῆς τέχνης
ΒΑΣΩ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ-ΖΑΪΜΗ • ΠΑΤΡΑΙ

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ
Ἀριστοῦχος Διδάκτωρ Πανεπιστημίου ΑΘΗΝΩΝ
ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Ὀρθοπεδικὸς - χειρουργὸς Ἐπὶ 8ετίαν Ἐπιμελητὴς Ἀσκληπιείου ΒΟΥΛΑΣ Ε. Ε. Σ.
ΠΑΤΡΑΙ
Κορίνθου 255 τηλ. 50-05

AUTO-MOTOR (ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ)
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ΦΟΡΤΗΓΑ-ΗΜΙΦΟΡΤΗΓΑ
ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
Χ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ
Δ. ΓΟΥΝΑΡΗ 13
ΤΗΛ. 52-89
ΠΑΤΡΑΙ

ΧΑΛΙΑ-ΤΑΠΕΤΑ
ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ, μὴ φθείρετε τὰ Χαλιὰ καὶ τὰ Ταπέτα σας μὲ τὰ κτυπήματα.
ΕΙΔΙΚΟΣ ΤΕΧΝΙΤΗΣ
Ἀναλαμβάνει τὸν καθαρισμὸν κατ' οἶκον ΧΑΛΙΩΝ ΚΑΙ ΤΑΠΕΤΩΝ δι' εἰδικοῦ μηχανήματος
Πληροφορίαι
ΙΩΑΝ. ΚΑΣΤΑΝΑΝ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. 67
Τηλέφωνα 54-82 47-75 54-78 22-76
ΠΑΤΡΑΙ

FIAT
Ἡ μεγαλυτέρα Ἰταλικὴ Βιομηχανία Αὐτοκινήτων
ΔΧΕΙΡΑΣ
FIAT 500 D — 3 ΘΟΡ. ΙΠΠ. (22 HP)
FIAT 600 D — 5 ΘΟΡ. ΙΠΠ. (32 HP)
FIAT 1100 spéciale — 8 ΘΟΡ. ΙΠΠ. (55 HP)
FIAT 1300 — 9 ΘΟΡ. ΙΠΠ. (72 HP) ΜΕΤΑ ΔΙΣΚΟΦΡΕΝΩΝ
1500 — 10 ΘΟΡ. ΙΠΠ. (80 HP) ΜΕΤΑ ΔΙΣΚΟΦΡΕΝΩΝ
FIAT 1800 B — 13 ΘΟΡ. ΙΠΠ. (97 HP) ΜΕΤΑ ΔΙΣΚΟΦΡΕΝΩΝ
2300 — 15 ΘΟΡ. ΙΠΠ. (117 HP) ΜΕΤΑ ΔΙΣΚΟΦΡΕΝΩΝ
ΦΟΡΤΗΓΑ ΠΛΗΠΟΣ ΤΥΠΟΥ
Τὸ ἰδεῶδες διὰ πᾶσαν ἐπαγγελματικὴν χρῆσιν
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
Π. Τσαλουχᾶς Δ. Ἀνδρέου 25 Τηλ. 41-28
ΣΗΜ. Ἀγοράζοντες ἕνα αὐτοκίνητον FIAT κάμνετε μίαν ἀσφαλῆ τοποθέτησιν χρημάτων, διότι τὰ FIAT πωλούμενα ὡς μεταχειρισμένα, ἔχουν τὴν ἀκριβώτερην τιμὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Εὐρωπαϊκὴν ἀγοράν.

ΘΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ...
.... κάθε γοῦστο ἡ ἐφετεινὴ καλοκαιρινὴ συλλογή μας.
Ὅ,τι ἐπιβάλλει ἡ καλοκαιρινὴ μόδα 1962 σὲ ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ καὶ ΜΠΛΟΥΖΕΣ.
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ σὲ ὑφάσματα STOFFELS, CAUTONI, BOUSSAC, Καὶ ἡ τελευταία λέξις τῆς μόδας. Τὰ ριγὲ καλοκαιρινὰ ὑποκάμισα ποὺ ἐπέβαλε τὸ Παρίσι καὶ σήμερον φοριοῦνται ἀπὸ τοὺς κομψοὺς ἄνδρες κάθε Εὐρωπαϊκοῦ κέντρου.
ΜΠΛΟΥΖΕΣ Κομψὲς—ἄνετες—πρακτικὲς—γιὰ κάθε ὥρα—σὲ ὑφάσματα HAMMERLIN. ΚΑΠΡΙ κατ' ἀποκλειστικότητα σὲ ὅλους τοὺς μοντέρνους χρωματισμούς.
Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ
Γ. Π. ΑΡΒΑΝΙΤΗ

«Ὑπῆρξαν καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι»

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ἀπὸ Γερμανὸν συγγραφέα

ΑΝΝΟΒΕΡΟΝ. (ΥεΓ). — Ὁ γνωστὸς Γερμανὸς συγγραφεὺς Ἰωακεὶμ Φερνὼ ἐδημοσίευσε πρόσφατως ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸν ὑπότιτλον «Ὑπῆρξαν καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι», καὶ μὲ σκοπὸν ὅπως «διαλυθῇ ἐπιτέλους ὁ δυϊσμὸς μεταξὺ μαθητῶν καὶ καθηγητῶν καὶ τῆς ρομαντικῆς ἀντιλήψεως τοῦ ἑκάστοτε διευθυντοῦ τῶν σχολείων καὶ νὰ ἀναφέρεται μόνον τὸ ἡρωϊκὸν στοιχεῖον καὶ αἱ ἡρωϊκαὶ πράξεις τῶν Ἑλλήνων». Ὁ Φερνὼ συνεχίζει ἐπισημαίνων τοὺς καθηγητάς, οἱ ὁποῖοι ἐδίδαξαν τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν «μονομερῶς» καὶ τὴν κατέστησαν μίαν «ἄκαμπτον ἀρχαϊκὴν ἐορτὴν καί, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ διατηρήσουν τὴν ἀκαμψίαν αὐτὴν καὶ εἰς τὸ μέλλον».

Τὸ βιβλίον τοῦ Φερνὼ παρουσιάζει ἐνδιαφέρον, διότι ὁ συγγραφεὺς κατώρθωσε νὰ δώσῃ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἄνευ ἴχνους πεζότητος, συχνὰ δέ — καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ νεωτερισμὸν εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς ἱστορίας — συγχρονίζει καὶ εἰκονογραφεῖ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Φερνὼ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία διέπεται ἐκ μιᾶς «πλαστικότητος», ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἀποδοθῆ ἕως τώρα εἰς τὰ σχολικὰ βιβλία.

Βασιζόμενος ὁ συγγραφεὺς ἐπὶ ἐπιστημονικῶν δεδομένων πολλῶν συγχρόνων Ἑλλήνων ἐρευνητῶν, πρεσβεύει ὅτι εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα ὑπῆρχον ἀπτὰ τὰ σύνορα μεταξὺ τῆς καλλιεργείας τῶν τεχνῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ Γερμανοὶ ἀναγνῶσται τοῦ βιβλίου θὰ πρέπει νὰ ἀναθεωρήσουν πολλὰς ἐκ τῶν ἀπόψεών των «καὶ νὰ σχηματίσουν μίαν νέαν εἰκόνα περὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος».

Ὁ ξένος Τύπος ἐσχολίασεν εὐμενῶς τὴν νέαν ἔκδοσιν, ὡς καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν χιοῦμορ τοῦ συγγραφέως. Ὁ Φερνὼ σκιαγραφεῖ μὲ συντόμους φράσεις καὶ εἰκόνας τὸν Ὅμηρο καὶ ἐννοίας ὡς «ἡ πίστις, τὸ καλὸ καὶ τὸ κακό», δὲν τὰς χαρακτηρίζει ἀπὸ ἠθικήν, ἀλλὰ ἀπὸ αἰσθητικὴν πλευράν! Οἱ Πελοποννησ